

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. 6. 2024 odvolání obžalovaného **XXXXXX**, narozeného XXXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v XXXXXX ze dne 29. 4. 2024, č.j. 13 T 50/2024 – 155, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vlastimíra Čecha a soudců Mgr. Dana Krátkého a Mgr. Markéty Jirsové, rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovanému **XXXXXX**, narozenému XXXXXX, při nezměněném výroku o vině **ukládá** podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXXXX uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že dne 7. 3. 2024 v době od 20.00 hodin do 20.10 hodin v XXXXX, na ulici XXXXX, v prostoru před vstupní brankou do areálu XXXXX, v podnapilém stavu, za oděv strhnul na zem, na záda, rovněž podnapilou XXXXX, narozenou XXXXX, které přes její nesouhlas a odpor, když křičela, že to nechce, volala o pomoc, dávala mu facky a snažila se jej od sebe odkopnout a odstrčit rukama, stáhnul kalhoty a kalhotky do oblasti pod kolena, následně jí sáhl do rozkroku a zasunul prst do pochvy a poté jí zasunul do pochvy svůj penis a vykonal s ní soulož.
2. Obžalovanému byl podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný. Odvolání zaměřil jak do výroku o vině, tak i do výroku o uloženém trestu. Má za to, že vina nebyla řádně a bez sebemenších pochybností prokázána, respektive soud nemá k rozhodnutí o vině dostatek důkazů přímých či ucelenou řadu důkazů nepřímých. Soud I. stupně dále vytýká, že pouze z vyjádření poškozené dospěl k naprosto jednoznačnému závěru, že obžalovaný svým chováním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění, přičemž pomíjí, že poškozená byla pod takovým vlivem alkoholu, že nebyla schopna ani vypovídat. I tato okolnost byla důvodem, proč obhajoba navrhovala provedení výslechu poškozené a pana K., a to již v rámci přípravného řízení, a též v rámci hlavního líčení důkaz znaleckým posudkem, který by zkonstatoval schopnost poškozené zapamatovat si a reprodukovat prožité události. S ohledem na zjištěné množství 2,64 promile alkoholu u obžalovaného je závažné, že nebylo nařízeno provedení znaleckého posudku, který by zhodnotil přičetnost obžalovaného. Pokud se týká výpovědi poškozeného pana K. tento slyšel z ulice pouze ženský křik, opakované volání o pomoc, což je přimělo zavolat policii. Není tak možné dovodit z výpovědi svědka, zda křik třeba nebyl důsledkem hádky před pohlavním stykem, o němž se zmiňuje obžalovaný, která probíhala dle tvrzení obžalovaného, protože poškozená chtěla odejít, přičemž křik vůbec nemusel souviset s násilným vynucováním pohlavního styku. Pokud se týká uloženého trestu, tento považuje za nepřiměřeně přísný, a to s přihlédnutím k jiným mediálně prezentovaným kauzám s podstatně vyšší společenskou škodlivostí, v níž jsou ukládány rozsudku při samé spodní hranici trestní sazby. Uložený trest se tak jeví nepřiměřeným až exemplárním odporujícím zásadám ukládání trestu. S ohledem na rozvedené skutečnosti navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný zproštěn obžaloby, případně věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání, případně státnímu zástupci k došetření.
4. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.
5. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám v důsledku kterých by bylo namístě jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Dle přesvědčení odvolacího soudu není namístě provádět další dokazování, a to vypracováním znaleckých posudků k zodpovězení otázky, zda poškozená je schopna si zapamatovat a reprodukovat prožité události a ke zjištění přičetnosti obžalovaného. Pokud se týká výpovědi poškozené, tato je konzistentní, logická. Tato výpověď nestojí osamoceně, ale fakticky je podporována i výpovědí obžalovaného z přípravného řízení, tak jak bude rozvedeno níže. Odvolací soud rovněž neshledal důvody pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

zpracování znaleckého posudku k otázce přičetnosti obžalovaného, když vyjma provedené dechové zkoušky, kdy mu bylo naměřeno 2,64 promile alkoholu v dechu, nebyly zjištěny žádné důvody pro tento postup.

Námítky, které jsou rozvedeny v podaném odvolání, jsou pouze opakováním obhajoby, kterou uplatnil v řízení před soudem I. stupně. Ten však na ni v odůvodnění napadeného rozsudku bezezbytku reagoval. Všechny důkazy, které byly provedeny v souladu s trestním řádem byly vyhodnoceny v intencích § 2 odst. 6 trestního řádu, když v postupu soudu I. stupně nebylo shledáno nic, co by odporovalo formální logice. Je nutno připomenout, že výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že se by případně hodnotil důkazy jinak. V dané konkrétní věci se odvolací soud ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu, jenž je rozvedena v odůvodnění napadeného rozsudku.

6. Pokud obžalovaný v rámci podaného odvolání namítá, že se jednalo o dobrovolný pohlavní styk, kdy takto uváděl v rámci hlavního líčení před soudem I. stupně. Je nutno poukázat na jeho výpověď z přípravného řízení, kdy uváděl „já jsem jí tedy řekl, že když chce odejít, tak ji tam pomiluji. Ona s tím jako souhlasila, jako že jo a ne. Hlavně říkala, že musí jít pryč, že spěchá, tak ji položil na zem a rozeplnul jí rifle a stáhl jí je, stáhl jí kalhotky a normálně spolu šukali. Ona pořád říkala, že nechce, že spěchá, zavolala a já jsem jí řekl, že když už jsem v ní, tak že nebudu končit. Ona opakovala, že nechce souložit. Jednou, dvakrát řekla, že ne a potom dvakrát zavolala pomoc. Fyzicky se nijak nebránila, jenom, když ji pokládal na zem tak mu dala jednu nebo dvě facky.“ Přičemž když obžalovanému tato jeho výpověď z přípravného řízení byla předestřena, tak nebyl schopen vysvětlit rozpory v jeho výpovědi, kterou učinil u hlavního líčení. Výpověď obžalovaného z přípravného řízení však zcela koresponduje s výpovědí poškozené, která se v rámci své svědecké výpovědi jednoznačně vyjádřila tak, že ji obžalovaný shodil na zem a když mu říkala ať ji nechá, křičela o pomoc, tak ji řekl, že teď se prostě udělá. Se stykem nesouhlasila, nechtěla, zkoušela se bránit fackami, pěsti, kopala, neubránila se. S výpovědí poškozené koresponduje výpověď svědka XXXXX, který uvedl, že slyšel z ulice ženský křik, volání o pomoc, křik byl hysterický, bylo to řvání. Z výpovědi obžalovaného z přípravného řízení jednoznačně vyplynulo, že poškozená volala o pomoc v situaci, kdy byla ze strany obžalovaného znásilňována, a nikoliv v průběhu nějaké hádky, která měla údajně pohlavnímu styku dle tvrzení obžalovaného předcházet. Soud I. stupně nepochybil, jestliže při zjišťování skutkového stavu vycházel z výpovědi poškozené. Její výpověď je logická, konzistentní, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, kdy tento nebyl schopen vysvětlit rozpory ve své výpovědi, kterou učinil v řízení přípravném, kdy nerozporoval projevený nesouhlas ze strany poškozené, jakož i to, že tato se fyzicky snažila bránit obžalovanému.
7. Možno shrnout, že důkazy, které byly soudem I. stupně u hlavního líčení provedeny, a které také byly podle § 2 odst. 6 trestního řádu náležitým způsobem vyhodnoceny, zcela jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný dne 7. 3. 2024 v době od 20:00 hodin do 20:10 hodin v XXXXX, na ulici XXXXX, v prostorou před vstupní brankou do areálu XXXXX v podnapilém stavu strhl poškozenou za oděv, na zem, na záda, kdy přes její nesouhlas a odpor, když křičela, že to nechce, volala o pomoc, dávala mu facky a snažila se jej od sebe odkopnout a odstrčit rukama, stáhl kalhoty a kalhotky a následně jí sáhl do rozkroku a zasunul prst do pochvy a poté jí zasunul do pochvy svůj penis a vykonal s ní soulož. Tedy jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží. Tímto jednáním obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Po stránce subjektivní jednal obžalovaný v úmyslu přímém dle ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy tento přímý úmysl zcela jednoznačně vyplývá ze způsobu provedení trestné činnosti. Z důvodů výše rozvedených byl výrok o vině shledán jako správný a byl potvrzen.
8. Rovněž ve výroku o uloženém trestu odnětí svobody nepochybil soud I. stupně, když dospěl k závěru, že obžalovanému nebude možné uložit trest, který nebude spojen s jeho bezprostředním Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

výkonem. Nedostatečně však přihlédl k okolnostem případu spočívající v tom, že obžalovaný se s poškozenou znali, měli spolu vztah. Dle vyjádření poškozené spolu spali tak dvakrát za měsíc, v předmětný den proběhl již dříve mezi obžalovaným a poškozenou oboustranně dobrovolný pohlavní styk a rovněž násilí, které byly ze strany obžalovaného vůči poškozené, aby překonal její odpor, nedosahovalo výrazné intenzity. Ve světle těchto skutečností se jeví odvolací soud uložený trest nepřiměřeně přísný, proto za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl sám tak, že obžalovanému uložil trest odnětí svobody pod polovinou zákonné trestní sazby ust. § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v trvání 5 roků, přičemž pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

9. Ze shora rozvedených skutečností je zřejmé, že námitky uplatněné obžalovaným ve vztahu k uloženému trestu obstály, a proto z těchto důvodů odvolací soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruková

- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 11.06.2024

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová